

۲۰۲۰/۱۱/۰۶

محمد نعیم بارز

رئیس جمهور فرانسه، از مسؤولیت جهانی خود طفره می رود!

دولت های قدرتمند و مدعی دفاع از نظام دیموکراسی و حقوق بشر همواره از دو نوع برنامه و مسؤولیت اساسی سخن گفته اند. یکی مسؤولیت دفاع از منافع ملی و دیگری مسؤولیت در قبال مسائل جهانی، البته طبعی ست که هر دولت به منافع ملی خود نسبت به مسائل جهانی حق اولویت و ارجحیت قایل است، مگر تا جائیکه دیده شده در همه جا عملاً انگیزه منافع فردی و حزبی بیشتر از هر حق دیگری برای فرد مطرح و محسوس بوده است.

اگر از این انگیزه های فردی در جوامع دارای نظام های دیکتاتوری که آشکار است بگذریم. سوابق تاریخ نسبتاً طولانی در جوامع دارای نظام های دیموکراسی و دفاع از حقوق بشر گاهی از موضع منفعت شخصی دیده شده که برای رسیدن به قدرت و حفظ آن بیشتر از هر چیز دیگر تلاش صورت گرفته، تا جائیکه گاهی ارزش حزب، دیموکراسی، حقوق بشر خدشه دار شده و حتی اعتبار و ارزش های اساسی زیر سوال رفته اند.

در اینجا با ملاحظه نوشته محترم آقای ولی احمد نوری تحت عنوان: «حافظ آزادی های بنیادی فرانسه هستیم» سخنان وی در رابطه با عملیات تروریستی بوده که در این روزها در فرانسه به عمل آمده است اما در مسأله رویداد عملیات های تروریستی چه در سطح ملی و چه در سطح جهان ابراز نظر آقای ایمانوئل مکرون رئیس جمهور فرانسه چندان واقع بینانه دیده نمی شود. بنا بر آن ذکر بعضی اشارتی را در برابر گفته های وی لازم می دانم:

« در موضوع کاریکاتور پیامبر اسلام که به گفته رئیس جمهور فرانسه از آن بابت به اصطلاح مسلمان ها شوکه شده باشند از دید من چندان پذیرفتنی و درست نیست، زیرا شوکه شدن مسلمان های سنتی و عاطفی در وضع بیکاری و فقر و درماندگی چنان در پی تلاش به دست آوردن لقمه نانی بوده اند که یک کاریکاتور اصلاً برای شان ارزش و اهمیتی نخواهد داشت که به یک برگ کاغذ رسم شده ای بروی کاغذ آنهم در فرانسه بیاندهند و در نتیجه از غم آن شوکه شوند.»

همه میدانند که بهانه قرار دادن کاریکاتور و راه اندازی عملیات وحشتناک تروریستی کار دولت های دینی مذهبی به مثابه حامیان اصلی گروه های تروریستی بوده است، که در قسمت دولت مذهبی نوع شیعه مذهب میتوان از دولت خمینی ست آخوندی ایران نام برد که متأسفانه فرانسه آن تحفه سیاه روزی را از پاریس به مردم ایران به ارمغان برد و در نتیجه به زودی بر علیه دولت و بلای جان مردم فرانسه هم گردید، چنانکه اول تر شاه پور بختیار آخرین صدر اعظم شاه ایران را که به حیث پناهنده سیاسی در پاریس به سر می برد با چاقو به قتل رساندند و به تعقیب آن

تروریست های دست پرورده رژیم خمینی مردم بی گناه دیگر را در ناحیه نهم پاریس (تاتی) به خاک و خون کشیدند، همینطور کسان دیگر را در جاهای دیگر فرانسه ترور نمودند.

همچنان دولت پاکستان که از آغاز عمر فلاکت بارش که در سر لوحه سیاست های آن راه اندازی جنگ و ترور مطرح بوده و به همان انگیزه و برنامه از پیکر هند جدا شده است مثلاً یکی هم جا دادن و حمایت از اسامه بن لادن رهبر سازمان تروریستی القاعده در خاک آن کشور بوده که سر انجام با طرح و عمل سازمان مذکور ویرانی برج های نیویورک، مرگ دوهزار و هفت صد و پنجاه نفر امریکایی را در پی داشت که بل اثر آن قوای امریکا و اعضای ناتو وارد افغانستان شدند و بی جهت بیشتر خون مردم بی گناه افغانستان را ریختند که تاکنون هم خونریزی بیش از پیش ادامه دارد.

بنا بر این، رئیس جمهور ایمانوئل مکرون: «ضمن دروغ خواندن ادعای برخی از رسانه های جهان عرب که گویا از قول او نوشته بودند: «از کاریکاتورهای که پیامبر را تحقیر می کنند حمایت کرده» در پاسخ گفته است:

«من بر این باورم که عکس العمل های که در جهان اسلام به سخنان من دیده شد، عمداً بر اساس این دروغ ها شکل گرفته بودند که من طرفدار این کاریکاتورها هستم. به آنها می گویم که اصلاً چنین موضوعی مطرح نیست، من تنها طرفدار این هستم که در کشورم بتوانم آزادانه بنویسم، فکر کنم و نقاشی کنم، زیرا اینها حقوق ما هستند و مهم هستند و آزادی های ما هستند و این را درک می کند که این موضوع میتواند شوکه کننده باشد و به چنین (احساسی) احترام میگذارد، باید در مورد آن حرف بزنیم . . . باید فضایی را برای درک متقابل بسازیم. راه حل توجیه خشونت ها به دلیل شوکه کننده بودن یک کار نیز نیست»

۱- در ارتباط به این نوع سخنان رئیس جمهور فرانسه که بیشتر در دفاع از خودش بوده چنانکه می گوید: «من بر این باورم که عکس العمل هایی که در جهان اسلام به سخنان من دیده شد، عمداً طرفدار این کاریکاتورها هستم» اساساً دروغ است. . . .»

تبصره: آقای میکرون این را باید بداند که چه در کشیدن کاریکاتور از سوی تبعه فرانسوی با آن موافق بوده باشند یا خیر، کاریکاتوربست از حق آزادی قانونی خود در کشور خود استفاده کرده و هر کسی که در مقام ریاست جمهوری فرانسه قرار داشته باشد در دفاع از جان و حیثیت آن شهروند فرانسوی مسؤولیت دارد. «اینکه گفته شود دروغ است» ظفره رفتن از مسؤولیت است. «دروغ است» به چه مفهوم؟

۲- اینکه فرموده اند: «در مورد حرف بزنیم . . . باید فضایی را برای درک متقابل بسازیم، راه حل توجیه خشونت ها شوکه کننده بودن یک کار نیز نیست»

تبصره: از دید من بدینگونه باز هم آقای مکرون خواسته به دفاع از خود سخن بگوید و به زعم خود رهبران تروریسم را اذعان کند که وی طرفدار کشیدن کاریکاتور نبوده، به او غرض نیست بر وی تهمت نبندند لذا اگر مقصد وی چنین نبوده و به خاطر رفع مسؤولیت از خود نباشد و به خیال تیره از سوی تروریست ها و دولت های حامی آنها نبوده باشد، پس به چه مفهوم بوده می تواند باشد؟

۳- اینکه گفته اند: «حرف بزنیم و باید فضایی را برای درک متقابل بسازیم راه حل توجیه خشونت ها به دلیل شوکه کننده بودن یک کار نیز نیست»

تبصره: تصور میکنم مثل اینکه آقای مکرون تازه متوجه تروریسم شده باشد ولی کاش اقلأ چند سال قبل متوجه این مسائل می شدند و به گفته خودش «در مورد حرفی میزدند و فضایی را برای درک متقابل فراهم می ساختند که تا این همه قتل و جنایت صورت نمی گرفت. اما در طول صدها سال که رهبران دینی مذهبی و حامیان تروریسم با حرف و تبلیغ و استدلال منطقی قناعت نکرده اند، حالا چگونه آقای مکرون فکر می کند و امید وار شده است که می شود با حرف زدن و مذاکره فضایی برای درک متقابل و صلح و زندگی مسالمت آمیز ایجاد کرد؟

آقای میکرون اقلأ در طی چهار سال اخیر که عملیات تروریستی در افغانستان و سراسر جهان به اوج خود رسیده باید در می یافت و می دانست که رهبران و فعالین تروریست و دولت های حامی آنها به جز منطق زور دیگر حرف و منطقی را نمی شناسند.

۴- ایمانوئل میکرون فرموده اند: «من تنها طرفدار این هستم که در کشورم بتوانم آزادانه بنویسم، فکر کنم و نقاشی کنم، زیرا اینها حقوق ما هستند و مهم هستند و آزادی های ما هستند»

بلی آقای مکرون! آنچه در بالا آمد، درست است طبق قانون فرانسه نه تنها آنچه گفته اید حق شما است بلکه حق همه فرانسوی ها است. اما آیا این حق آزادی از جانب همه گروه های تروریستی اسلامی و دولت های حامی شان پذیرفته شده و به این احقاق حق مردمان کشورهای آزاد و مستقل جهان احترام گذاشته و میگذارند؟ معلوم شده است که نه!! زیرا اگر رعایت می نمودند این همه سال ها فعالیت های تروریستی در افغانستان، فرانسه و کشورهای دیگر باعث قتل هزاران انسان بی گناه در سرتاسر جهان و منجر به ویرانی شهرها نمی گردید.

۵- آقای مکرون گفته است: «این را درک می کند که این موضوع میتواند شوکه کننده باشد و به چنین (احساسی) احترام میگذارد و گفته که باید در مورد آن حرف بزنیم. . . باید فضایی را برای درک متقابل بسازیم. راه حل توجیه خشونت ها نیست»

تبصره: آقای مکرون! احترام گذاشتن به احساسات خشونت بار تا سطح کشتن انسان های بی گناه، مرد و زن و زن و طفل حق قابل شدن یعنی به قتل و جنایت علیه انسان های بی گناه صحنه گذاشتن است.

آقای مکرون! تروریست ها با آن کاریکاتوریست فرانسوی و کشتن آن معلم تاریخ و فرانسوی های دیگری که در عملیات تروریستی شهر نیس به قتل رسیدند دشمنی شخص نداشتند، بلکه دشمنی و هدف از فعالیت های تروریستی آنها در واقعیت امر از جانب دولت های حامی اصلی گروه های تروریستی چون دولت پاکستان، ایران، عربستان سعودی و اخیراً اردوغان رئیس جمهور ترکیه با دولت و مردم فرانسه و جاهای دیگر است که با توسل به این نوع قتل های وحشت بار می خواهند در میان مردم ایجاد ترس و وحشت کرده و دولت های مدافع آزادی را به عقب نشینی و تسلیم شدن در برابر خواست های خود شان وادار نمایند، چنانکه آنها با عملیات تروریستی شان دولت فرانسه، امریکا و اعضای ناتو را در افغانستان، قبل از انجام آنچه تعهد نموده بودند وادار به ترک آن کشور نمودند که از چند سال بدین سو بار جنگ و ترور و خونریزی را مردم مظلوم افغانستان بدوش می کشد.

اگر دولت فرانسه اول تر از همه قوای خود را چند سال قبل از افغانستان خارج نمی کرد و گلبدین حکمت یار را که در یک روز ده نفر سرباز فرانسوی را زیر نام دفاع از آزادی و مبارزه علیه تروریسم به آنجا فرستاده شده بودند، به قتل رساند. آن را شکست داده به جزا میرساند بی تردید در این زمان تروریست ها جرأت به قتل رساندن فرانسوی ها را در داخل کشور فرانسه نمی کردند.

وقتی دولت فرانسه با این خیال قوای نظامی اش را از افغانستان فرا خواند که شاید دیگر تروریست ها در فرانسه علیه مردم آن کشور حمله نخواهند کرد و آن طور که حالا رئیس جمهور فرانسه گفته با حفظ آزادی و همه ارزش های شان به سر می بردند. اما در همین روز ها دیدم که تبعه فرانسوی به جرم کشیدن کاریکاتور بروی یک برگ کاغذ سر آن از سوی فرد تروریست با کارد از بدنش جدا شد و به تعقیب آن معلم تاریخ با نشان دادن برگه کاریکاتور در صنف مکتب به شاگردان، جانش را گرفتند و در شهر نیس فرانسه به کلیسا حمله نمودند و سر زنی را که برای عبادت آمده بود بریدند، محافظ دم در و دو نفر دیگر را نیز به قتل رساندند.

تجارب سی چهل سال اخیر بار ها نشان داده است که تا دولت های حامی تروریسم بخصوص پاکستان، ایران و عربستان سعودی از سوی به اصطلاح حامیان نظم جهان مورد فشار لازم قرار نگیرند، نه تنها جنگ و فعالیت های تروریستی در افغانستان زیر نام صلح کذابی در قطر با گروه طالبان پایان نخواهد گرفت بلکه همان طوری که پیش چشم جهانیان در پوهنتون کابل مرکز علم و دانش قتل و قتال های وحشیانه ای بر پا گردید که نظیر آن را تا کنون در هیچ جا کسی ندیده خواهد بود لذا اگر وضع به همین منوال ادامه یابد و جهانیان به بی تفاوتی نظاره گر باشند باز هم در افغانستان فرانسه و جا های دیگر وحشت ناکتر از آن به عمل خواهد آمد و هیچ کشور و مردم آزادی خواه نخواهد توانست فارغ از گزند و آسیب آنها در امان به سر برند.

پایان

[برای مطالب دیگر محمد نعیم بارز، اینجا کلیک کنید](#)